

Preek in de Avondmaalsdienst, Capelle-Schollevaar, 17 juni 2007, 9.15 uur

Thema: 'Een kostbaar geschenk' naar aanleiding van 2 Petrus 1: 1-11 (kerntekst: vers 1)

Kostbaar. Dat woord viel me op in dit bijbelgedeelte, uit de tweede brief van Petrus. Kostbaar. En toen ik daarover nadacht, moest ik weer denken aan een uitzending van Knevel en Van den Brink, op vrijdag 1 juni, de avond van de Grote Donorshow van BNN. U weet het nog wel: in die Grote Donorshow zou een vrouw die terminaal ziek was een nier weggeven aan een nierpatiënt. Maar wat bleek? Het was geen terminaal zieke vrouw, maar een actrice. Op die avond was bij Knevel en Van den Brink te gast Marja Woldberg, vrijwilligster van de Nierpatiënten Vereniging Nederland. Zij vertelde dat ze zeven jaar op een donornier had gewacht, en dat ze nu haar tweede donornier had. Met die tweede donornier leefde ze nu negen jaar. En het was heel eenvoudig: zonder die donornier had ze daar niet gezeten. In die uitzending zei Marja Woldberg: 'Die vrouw die mij blind die nier heeft gegeven, dat is een topper! Het is echt een wonder! Zij geeft mij de kans om te leven, maar ook om mijn verhaal weer door te geven.'

Over kostbaar gesproken!

U en jij en ik, weten wij wat kostbaar is? Zoals zo'n nier, waardoor je kunt leven?

Begrijpt u me goed, orgaandonatie is iets heel persoonlijks. Het gaat er nu in deze preek niet om dat u een keuze opgedrongen krijgt. Dat zei ook Marja Woldberg zelf. Ze zei: 'Mijn oproep is: vul het formulier in. Dat kan ja en nee zijn, daar heeft ieder zelf goede redenen voor, maar vul het wel in. Doe iets!'

Waar het mij nu om gaat, dat is dat kostbare. Petrus zet in vers 1: 'Wij hebben een kostbaar geloof gekregen.' Zonder dat geloof zat u hier niet, en stond ik hier niet. Ons geloof is een geschenk! Het feit dat wij God mogen kennen, dat is een geschenk! Dat Hij met ons een band van liefde wil opbouwen, dat is een cadeau! Ja, het gaat nog verder! Kijkt u maar mee, in vers 3: 'Zijn goddelijke kracht heeft ons alles gegeven wat leidt tot een leven, door God vervuld.' Dat is Zijn bedoeling, een leven waarin God een voortdurende bron is van kracht, van blijdschap, van enthousiasme, van liefde, een bron ook van inspiratie om anderen te dienen en te helpen. Dat is wat God geeft! Een kostbaar geschenk! En kijkt u nog even mee in vers 4: 'Hij heeft ons kostbare (weer datzelfde woord!) en geweldig grote beloften gegeven. Het is Zijn bedoeling dat u daardoor deel krijgt aan de Goddelijke natuur, en dat u niet ten onder zou gaan, zoals dat gebeurt in deze wereld, waar mensen in de greep zijn van de begeerte.' Dat is nogal wat! Dat God ons deel wil geven aan de Goddelijke natuur! Hij wil met Zijn Heilige Geest in ons komen wonen, Hij wil ons eeuwig leven geven! Onvoorstelbaar!

En waar hebben we dat nou allemaal aan te danken? Dat lazten we in vers 2: we hebben 'een kostbaar geloof gekregen, dankzij de rechtvaardigheid van onze God en Redder, Jezus Christus.' Het feit dat Hij rechtvaardig was, en is gebleven, en dat Hij als Rechtvaardige al onze zonden, alle schuld van ons, onrechtvaardige mensen, op Zich genomen heeft, dát is de reden dat wij ons kostbare geschenk gekregen hebben.

Hij ging eraan onderdoor, om ons het leven te geven. Hij gaf niet een orgaan, Hij gaf alles. Zijn kostbare lichaam, Zijn kostbare bloed. En dat is wat wij straks aan de tafel met elkaar gedenken en ook vieren. Het brood dat wij breken, dat herinnert ons aan het lichaam van Christus, dat Hij aan ons gegeven heeft. Gedoneerd aan ons. Om ons het leven te geven. En als dan de wijn rondgaat, dan mag ik die

woorden zeggen: 'Neemt, drinkt allen daaruit, gedenkt en gelooft dat het dierbaar bloed van onze Here Jezus Christus vergoten is tot een volkomen verzoening van al onze zonden.' 'Dierbaar', dat wil zeggen: duur, duurbaar.

Dierbaar betekent: kostbaar. Kostbaar bloed.

Ons leven heeft Jezus de dood gekost.

En nu moet u eens opletten, wie dat schrijft. Dat schrijft Simeon, of Simon Petrus. Simon, dat was zijn eigen naam. Maar Jezus zei: 'Simon, ik noem jou Petrus, dat wil zeggen: Rots! Op mensen die, net al jij, Mijn naam belijden, daar kan ik op bouwen!' Maar wat gebeurde er, toen Jezus gevangen genomen was, en gemarteld werd en geslagen? Petrus stond toe te kijken, en opeens was er iemand, die zei: 'Hé, jij hoort toch ook bij Hem?' En wat deed Petrus? Drie keer zei hij het, met vloeken en zweren: 'Hem daar? Wat bazel je, man? Ik ken Hem niet!' Petrus, hij viel, keihard, en hij was opeens weer Simon. Maar toen kwam Jezus, na Zijn opstanding, en Hij raapte Simon op. En Hij zei, drie keer: 'Simon, heb je Mij lief? Heb je Me echt lief?' 'Ja, Heer,' zei Simon, 'U weet alles, U weet dat ik u liefheb.' En Jezus nam hem bij de hand, en zei: 'Simon, wees mijn schaapherder!' Simon werd weer een Petrus, waarop Jezus Zijn gemeente bouwde.

En vandaag is de Here Jezus hier, in ons midden. En Hij zegt: 'Mijn kind, Ik reik je hand. Ik geef je Mijn kostbare geschenk: het geloof in Mij. Ik geef je Mijn lichaam en bloed. Kom maar, Ik richt je op, Ik zet je weer op je voeten.' En wat doet Simon Petrus? Hij schrijft (vers 1) 'aan degenen die een éven kostbaar geloof als wij hebben gekregen.' Mooi hè? Petrus staat dus niet boven ons. Petrus is geen paus. Maar hij staat ook niet onder ons, zo van: 'Nou, die Petrus, die heeft wel Jezus verloochend.' Nee, níemand, niemand van ons heeft Gods liefde verdiend. Wij leven niet dankzij onze eigen prestaties, hoe goed misschien ook. Nee, wij leven van de geef. Wij leven van onze Donor. En wij mogen ons verwonderen over Zijn kostbare geschenk. En daarom zijn we één, hier in de kerk, of thuis, als we meeluisteren, als we aan tafel zitten, of als we nog niet deelnemen, als we er nog naartoe aan het groeien zijn: we hebben een éven kostbaar geloof gekregen, voor God zijn we allemaal even duur gekocht. En u heeft gemerkt, tijdens het lezen van dit bijbelgedeelte, hoe Petrus daarmee verder gaat: 'Als je nu zó'n kostbaar geschenk hebt gekregen, span je dan ook tot het uiterste in om te groeien in geloof, in goedheid, in kennis (blijf leren over God), in zelfdiscipline, in volharding, inde omgang met God, in de liefde, voor medechristenen en voor iedereen. Zo maak je je roeping en verkiezing vast,' zegt Petrus. Doe er wat mee, dat je geroepen bent. Je hebt zó'n kostbaar cadeau gekregen, de genade van God, omdat Jezus voor jou stierf, laat dan je leven maximaal vrucht dragen! Of, in de woorden van Marja Woldberg: 'Het is echt een wonder! Zij geeft mij de kans om te leven, maar ook om mijn verhaal weer door te geven.' Zo mogen ook wij het zeggen, gemeente! 'Het is echt een wonder! Hij, Jezus Christus, geeft mij de kans om te leven, maar ook om mijn verhaal weer door te geven. Om anderen te dienen in Zijn Naam!' Zó gaat het verder! Zo mag het ook in uw leven groeien! 'Genade,' zegt Petrus, 'genade en vrede worde u *vermenigvuldigd!*' Niet opgeteld, nee: vermenigvuldigd! 2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256, enz. enz. in een groei die alsmaar doorgaat. En dat allemaal dankzij dat kostbare geschenk. Gemeente, van harte gefeliciteerd met zó'n Redder! Amen.